

Sygn. akt I Cz 209/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Teresa Zawistowska

Sędziowie: SO Aleksandra Ratkowska

SO Krzysztof Nowaczyński (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2013r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z urzędu o nadzór nad egzekucją z nieruchomości w postępowaniu prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostródzie – H. Ż.

z wniosku wierzycieli: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością S.((...)) i A. O.((...))

przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

z udziałem nabywcy J. J.

o egzekucję świadczeń pieniężnych

na skutek zażalenia nabywcy

na rozstrzygnięcie zwarte w punkcie II (drugim) postanowienia Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 19 lutego 2013r., sygn. akt I Co 2276/10

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie oraz postanowienie z dnia 19 lutego 2013r. o oddaleniu wniosku nabywcy J. J. o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 17 lipca 2012r.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2013r. Sąd oddalił wniosek nabywcy nieruchomości J. J. o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego w (...) z dnia 17 lipca 2012r. (pkt I) oraz odrzucił jego zażalenie na powyższe postanowienie (pkt II). W uzasadnieniu wskazano, że nabywca został prawidłowo pouczony o prawie, terminie i sposobie składania środków zaskarżenia oraz konsekwencjach nieuiszczenia w terminie opłaty sądowej i nieuzupełnienia braków formalnych pisma. Argumentacja zaprezentowana na poparcie wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych zażalenia w rzeczywistości dotyczy postanowienia z dnia 13 września 2011r. Tym samym wniosek o przywrócenie terminu był całkowicie nieuzasadniony, ponieważ nabywca nie wykazał aby w okresie lipiec – sierpień 2-012r. zachodziły okoliczności uniemożliwiające uiszczenie opłaty od zażalenia. Należało zaś wykazać, że w tym okresie występowały niezależne od niego przeszkody, które uzasadniałyby brak winy w uchybieniu terminowi do dokonania opłaty. Wobec tego okoliczności, które miały miejsce w 2011r. nie

miały znaczenia dla rozpoznania wniosku. Jako podstawę prawną postanowienia wskazano przepisy art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu zażalenia na postanowienie z dnia 17 lipca 2012r. (pkt II orzeczenia) nabywca J. J. domagał się jego uchylecia, a nadto na podstawie art. 380 k.p.c. wniósł o rozpoznanie zasadności postanowienia w jego pkt I, którym Sąd oddalił wniosek o przywrócenie terminu do usunięcia braków formalnych zażalenia na postanowienie z dnia 17 lipca 2012r. Zarzucił:

- nierozpoznanie istoty sprawy przez brak odniesienia się przez Sąd do wskazywanych przez nabywcę nieruchomości przesłanek do przywrócenia terminu do uzupełnienia braków formalnych zażalenia;

- naruszenie przepisów art. 227 k.p.c. i art. 217 § 1 k.p.c. poprzez brak dopuszczenia dowodu z przesłuchania nabywcy na okoliczności wskazywane we wniosku z dnia 8 października 2012r. o przywrócenie terminu, a także art. 235 i art. 236 k.p.c. przez brak wydania postanowienia w przedmiocie tego wniosku dowodowego;

- naruszenie przepisów art. 168 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez bezzasadne, a przede wszystkim przedwczesne, oddalenie wniosku o przywrócenie terminu i tym samym naruszenie art. 370 k.p.c. przez bezpodstawne i przedwczesne odrzucenie zażalenia na postanowienie z dnia 17 lipca 2012r.

W uzasadnieniu zażalenia wskazano, że Sąd I instancji w zasadzie nie odniósł się do okoliczności uzasadniających wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych zażalenia na postanowienie z dnia 17 lipca 2012r., poprzestając na stwierdzeniu, że argumentacja przedstawiona przez nabywcę dotyczy faktycznie postanowienia z dnia 13 września 2011r. Tymczasem we wniosku z dnia 8 października 2012r. o przywrócenie terminu nabywca podawał i uzasadniał, że nie odebrał korespondencji z sądu bez swojej winy, do czego Sąd a quo się nie odniósł. W tym stanie Sąd w sposób nieuprawniony nie przeprowadził dowodu z przesłuchania nabywcy i tym samym nie rozpoznał istoty sprawy w zakresie zgłoszonego przez niego wniosku o przywrócenie terminu. W tym stanie wadliwe, a co najmniej przedwczesne, było oddalenie wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych zażalenia na postanowienie z dnia 17 lipca 2012r., jak również odrzucenie samego zażalenia na to orzeczenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie nabywcy zasługiwało na uwzględnienie, gdyż trafne okazały się podniesione w nim zarzuty.

Po pierwsze należy wyjaśnić, że fakt niezaskarżalności zażaleniem postanowienia o odmowie przywrócenia terminu nie oznacza, że Sąd drugiej instancji nie dokonuje – przy zastosowaniu regulacji z art. 380 k.p.c., a taki wniosek złożono w zażaleniu – oceny zasadności takiego rozstrzygnięcia, którego efektem było przecież zaskarżone zażaleniem postanowienie o odrzuceniu zażalenia na postanowienie z dnia 17 lipca 2012r. Na marginesie tylko należy zwrócić uwagę, że dodatkowo Sądowi I instancji umknęło, że zażalenie nabywcy wniesione na to postanowienie zostało prawomocnie odrzucone postanowieniem z dnia 19 września 2012r. W takiej sytuacji przewodniczący powinien wezwać nabywcę do usunięcia braku formalnego wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych zażalenia na postanowienie z dnia 17 lipca 2012r. przez złożenie zażalenia na to postanowienie, skoro wniesione wcześniej zażalenie zostało prawomocnie odrzucone. Doszło więc w pkt II zaskarżonego postanowienia do „ponownego” odrzucenia zażalenia na postanowienie z dnia 17 lipca 2012r., co jest sytuacją nieprawidłową, która powinna być usunięta we wskazywany sposób.

Powracając do rozważań zasadniczych trzeba zauważyć, że Sądowi pierwszej instancji przy rozpoznawaniu wniosku o przywrócenie terminu umknęły również okoliczności, które nabywca przedstawiał na uzasadnienie tego wniosku, a zgłoszone w piśmie z dnia 8 października 2012r., zawierającym sam wniosek o przywrócenie terminu. Mianowicie nabywca wskazywał, że nie otrzymał jakiegokolwiek wezwania do uzupełnienia braków formalnych zażalenia, ani awiza z poczty, na podstawie którego mógłby stwierdzić, że oczekuje na niego korespondencja z sądu. Podawał również, że nie wie dlaczego tak się stało, czy z winy poczty, czy też ktoś wyciągnął awizo ze skrzynki, ale istotne jest

to, że nie miał możliwości powzięcia informacji, iż musi uzupełniać braki formalne zażalenia. W celu wykazania tych okoliczności nabywca wnosił o przesłuchanie go w charakterze strony (por. wniosek – k. 137-138). Sąd I instancji w ogóle nie odniósł się do tych twierdzeń i zgłoszonego wniosku dowodowego przy rozpoznawaniu wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków zażalenia na postanowienie z dnia 17 lipca 2012r. Analizował jedynie okoliczności przedstawione przez nabywcę na uzasadnienie wniosku przytoczone w piśmie z dnia 2 listopada 2012r., po zobowiązaniu go do uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających wniosek o przywrócenie terminu, które faktycznie dotyczyły postanowienia z dnia 13 września 2011r. o wezwaniu nabywcy do uiszczenia ceny nabycia. Poprzestanie na ocenie tylko tych ostatnich okoliczności i stawianie wniosku, że w ten sposób nie wykazano braku winy w uchybieniu terminowi na dokonanie czynności było oczywiście wadliwe, nie mówiąc o tym, że stanowisko nabywcy wyrażone w piśmie z dnia 2 listopada 2012r. jest niewątpliwie wynikiem omyłki i niezrozumienia istoty rzeczy, co jest zrozumiałe, gdy zważyć, że jego zamiarem jest również powrót do wniosku o przywrócenie terminu do uiszczenia ceny nabycia

W takiej sytuacji zarzuty zażalenia, że orzekanie w zakresie wniosku o przywrócenie terminu, a co za tym idzie odrzucanie zażalenia na postanowienie z dnia 17 lipca 2012r. było co najmniej przedwczesne, gdyż faktycznie Sąd a quo w ogóle nie rozpoznał istoty postępowania w zakresie wniosku nabywcy o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych zażalenia na postanowienie z dnia 17 lipca 2012r., były uzasadnione. Dlatego też należało kasacyjnie uchylić zaskarżone postanowienie o odrzuceniu zażalenia oraz postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych zażalenia na postanowienie z dnia 17 lipca 2012r., na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 380 k.p.c.